N°. 78. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT

Van Donderdag den 29sten September.

SURINAME.

De persoon van F. E. BEIJER, benoemd zijnde tot *Brandspuitenmakers-Baas*, heeft op heden den tot die betrekking staanden Eed, in handen van den President van het Gemeente Bestuur, afgelegd.

Paramaribo den 26 September 1831.

De Secretaris van het Bestuur voornoemd,
Bij afwezigheid van denzelven,
De Eerste Commies,
R. GOLLENSTEDE.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 24sten dezer, het Schip *Diana*, Kapt. H. WENTE, visa Nickerie, en verders naar Amsterdam.

Den 27sten, het Schip *de Kolonist*, Kapt. D. SPREEUW, naar Amsterdam; lading: 60 vaten- en 2306 balen heele Koffij, 301 balen gebroken dito, en 1 kist Tabak.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 15 *Julij*. Men heeft opgemerkt, dat zich onder de volkshoopen, welke gisteren op onderscheidene plaatsen ongeregeldheden trachtten te plegen, een aantal lieden bevond, welke, zonder tot de nationale garde te behooren, de uniform van dezelve droegen en van patronen voorzien waren. — Op verscheidene plaatsen hebben de geringere volks-klassen met zeer veel ijver aan de gewapende magt de hand geleend, om de onruststokers uit een te jagen.

— Van regeringswege is de hoofd-inhoud van een verdrag bekend gemaakt, hetwelk den 4den dezer tusschen Frankrijk en de Vereenigde-Staten van Noord-Amerika voorloopig gesloten is. De voornaamste bepaling daarvan is, dat Frankrijk aan de Vereenigde-Staten eene schadeloosstelling van 25 millioenen franken toestaat voor de noord-amerikaansche schepen, die in 1810 in de fransche havens prijs verklaard zijn geworden. Voorts heeft de fransche regering afgezien van de aanspraak, die zij, ten gevolge van den afstand van Louisiana, op grootere voorregten voor haren handel met dat gewest meende te kunnen maken, maar daarentegen bedongen, dat het inkomend regt op de fransche wijnen in Noord-Amerika eene niet onaanzienlijke vermindering zal ondergaan.

— Volgens het dagblad van Toulon, wilde men in die stad weten, dat de onlangs van daar uitgezeilde vloot, onder bevel van den schout-bij-nacht *Hugon* niet naar Lissabon, maar naar de Oost-zee bestemd was. (*Haarl. Courant.*)

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 15 *Julij*. De berigten uit Warschau tot van den 11den maken nog geen gewag van het overtrekken van de Weichsel door de Russen, maar melden, dat de aan den regter oever dier rivier gelegene stad Plock reeds den 9den door 15,000 man Russen bezet was; en dat de grootvorst *Michaël* en de maarschalk *Paskevitz* destijds hun hoofdkwartier in de nabijheid dier stad gevestigd hadden, — en dat de Russen het voor den overtogt benoodigde houtwerk bijeenbragten. — De Weichsel was aanmerkelijk gewassen. — Het hoofdkwartier der Polen was den 9den naar Modlin opgebroken, en dien dag was de opperbevelhebber *Skrynecki* uit Warschau naar het leger vertrokken.

Terwijl men alzoo elken dag de tijding van gewigtige gebeurtenissen aan de Weichsel beneden Warschau te gemoet ziet, schijnt het, dat een gedeelte der poolsche krijgsmagt, onder de generaals *Chranowski* en *Romarino* den 5den boven Warschau, bij Rachow, weder op den regter oever der Weichsel overgegaan en in het Lublinsche gerukt zijn. Aangaande de russische troepen, welke onder bevel van den generaal *Rüdiger* zich in de streken bevinden, melden de warschausche bladen, dat de Russen bij Krasnik (in de nabijheid van Rachow) een veldleger opsloegen; — dat intusschen de hoofdmagt van den generaal *Rüdiger* bij Stenzijca (alwaar de Wieprz in de Weichsel valt) vereenigd was, terwijl zijne achterhoede zich tot achter Lublin uitstrekte, en zijne voorposten (op den regter oever van de Wieprz) Stoczek, Seroczijn, Zelechow en Kock bezet hielden en tot aan Laskarzew voortrukten. — In de nabijheid van de vesting Zamosc waren, volgens de genoemde bladen, onlangs 2000 ruiters uit Podolie aangekomen.

In de provincie Podlachie stroopten de Polen tot over de Liwiec, en tot voorbij Wengrow, in den omtrek van Siedlice en Zelechow; het schijnt echter, dat de russische krijgsmagt in die streken weder versterkt wordt, ten minste men meende in Warschau, dat de generaal *Rosen*, wiens corps bij de gevechten van Wawr, Dembe en Iganie bijna geheel vernield, doch sedert op nieuw georganiseerd was, met 10,000 man nieuwe troepen naar Podlachie getrokken was. — Het bevel over het corps van den generaal *Creutz* was, volgens de Polen, thans aan den generaal *Murawieff* opgedragen.

FRANKFORT, 16 *Julij*. Volgens een bijzonderen brief uit Weenen van den 9den, had Z. M. de Keizer van Oostenrijk den 5 dezer last gegeven, om de krijgstoerustingen tot nader bevel te staken. — De *cholera* breidde zich nog steeds uit in Gallicie en Hongarije, zoodat verscheidene regimenten bevel hadden ontvangen, om uit het binnenste van Oostenrijk naar de hongaarsche grenzen te marscheeren, ten einde een cordon te vormen.

Te Weenen had men allertreurigste berigten uit Jassy, van den 28sten Junij, bekomen. Nadat namelijk de *cholera* in die stad, even als in geheel Moldavie, gedurende verscheidene maanden zeer hevig gewoed en een zeer groot aantal slagtoffers gemaakt had, was ook de pest, en daarenboven een allerhevigste brand uitgebarsten, zoodat de weinige personen, welke door de ziekten verschoond waren gebleven, uit de stad gevlugt waren. — Wallachije was tot nog toe, door het aan de moldavische grenzen getrokkene cordon, voor de *cholera* beveiligd geworden.

Voorts had men in Weenen brieven uit Konstantinopel van 20 Junij, waarin gemeld werd, dat in die stad de pest was uitgebroken en hevig woedde.

FRANKFORT, 17 *Julij*. In een bijzonderen brief uit Mainz, van den 10den dezer, wordt gemeld, dat aldaar eerlang nog 2 à 3000 man troepen verwacht werden, vermits de bezetting vooreerst op 12,000 man zoude gebragt worden.

— Men meldt uit Leipzig, dat de nieuwe constitutie voor Saksen eindelijk ontworpen en aan de regering voorgelegd is. Men meende echter, dat het nog een geruimen tijd zoude duren, alvorens dezelve werd afgekondigd. — De toestand der saksische geldmiddelen wordt als zeer ongunstig voorgedragen.

— Sedert eenige dagen loopt het gerucht, dat van den kant van twee duitsche mogendheden bij de bonds-vergadering geprotesteerd is tegen de inlijving van het hertogdom Luxemburg met Belgie.

VAN DEN RIJN, 17 *Julij*. Bijzondere brieven uit Berlijn melden, dat den 13den aldaar het gerucht liep, dat door de fransche en engelsche gouvernementen aan het russische hof een zeer ernstig vertoog was ingeleverd ten behoeve van de Polen. Men had tevens opgemerkt, dat de heer *v. Rothschild*, welke zich sedert eenigen tijd in Berlijn ophield, den 12den zeer plotseling van daar vertrokken was.

Voorts sprak men in Berlijn van de aanstaande komst der Keizerin van Rusland ('sKonings dochter), benevens hoogstderzelver kinderen, in genoemde hoofdstad.

(*Haarl. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civilie en Crimineele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 7 October 1831, des morgens de klokke *negen* uren, ter Kastelenije van het Hof van *Civile en Criminele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: MIETJE en KOKETTE; aankomende den Boedel wijlen de Wed. ABRAHAM ELIAZER SALOMONS JR.

Paramaribo den 26 September 1831.

Ingevolge het 18 Artikel der instructie en ordonnantie voor de *Nieuwe Wees- Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer* geëmaneerd, worden door mij 1e. Commies, op authorisatie van de Commissie tot de zaken van gemelde Kamer gedagvaard, de Crediteuren van de Solventen Boedels: SIMICA PHILIPS, Wed. JEAN HENRIJ DE BIJE, PIETER GEERAARDS, J. H. J. DIJKMAN, JOHAN WILHELM SMIT, en van de Insolvente Boedels: JOSEPH TUSH en daaraan behoord hebbende Grond *Goosen*, C. P. LEENING WEEBER, PIETER VAN GEENEN en P. M. WELTERS, om binnen *drie* weken na dato dezes, te compareren ter voormelde Kamer, ten einde aldaar te examineren de staat en beschrijving van voormelde Solvente Boedels, en van voorschrevene Insolvente Boedels, de staat en beschrijving, mitsgaders rekening en verantwoording van dien, met de Boeken, Charters en Papieren tot dezelve specteerende; als mede de opgegevene pretentien der Crediteuren, met derzelver verificatoiren; en voorts binnen den tijd van *zes* weken na de laatste advertentie, op het een en ander hunne schriftelijke debatten of oppositien met bijvoeging van nadere stukken, is het nood onder ampliatie inventaris ter Kamer te fourneren, op poene van daarvan verstoken te zijn.

Paramaribo den 16 September 1831.

J. DE HEIJDER,
1ste Commies.

3de Advertentie.

Over 14 dagen, de dag nader te bepalen, zal de ondergeteekende op publieke Vendu, door den Vendumeester M. A. SALOMONS, doen verkoopen:

Het *HUIS en ERF*, gelegen aan de *Dominé Straat*, bekend onder Lt. D. No. 387. thans bewoond door de WelEdel Heer Med. Doct. SCHLÖRHOLTZ; als mede: de vroegere geannonceerde Metzelnegers en Huis-slaven; allen aankomende de uitl. Heer G. PAARDEKOPER.

HENDk. GOUDMAN qq.

Over *zes* weken, den juisten dag nader te bepalen, zal door den Vendumeester S. F. FLU, publiek worden verkocht: een *ERF* en daaropstaande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Saramacca Straat*, La. D. No. 537; aankomende J. H. HOTH; — inmiddels is hetzelve op zeer aannemelijke voorwaarden, uit de hand te koop. Adres bij

MULLER Az.

A. P. AULORIUS, M. C. E. AULORIUS, C. H. AULORIUS en J. B. LOUZADA Mos. Zoon, de laatste als Voogd over de minderjarige HENRIJ MARIUS LOUZADA, als ab intestato Erfgenamen van wijlen Mejufvrouw HELENA JACOBA AULORIUS, roepen bij deze op, alle de Debiteuren en Crediteuren van voorzegde Boedel, ten einde opgave en betaling te doen bij den tweede genoemde.

Voorts zullen zij op Dingsdag den 4den October, des morgens om *negen* uren, ten huize van- en door den Vendumeester M. A. SOLOMONS laten verkoopen: de Inboedel voormeld, bestaande in Slaven, Hoorn Vee en Huisraden; als mede: een extra nieuwe Paviljoen, en een extra nieuwe Veere Bed met zijn stel Kussens.

En over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, door voormelde Vendumeester: de Erven met de daaropstaande Gebouwen, gelegen aan de *Wageweg Straat*, bekend onder La. D. No. 121 en 122; zullende de bewijzen van eigendom en koop-condition, *drie* dagen vóór- en op den verkoopdag, ter *visie* liggen.

Paramaribo den 29 *September* 1831.

Paramaribo den 28 *September* 1831.

Wordt te KOOP aangeboden, het *HUIS en ERF* aan de *Wageweg Straat*, La. B. No. 105; — nadere informatie deswegens bij

H. S. ABENDANON.

De ondergeteekende brengt ter kennisse van het publiek, geene Goederen voor deszelfs rekening te leveren aan de vrije CHRISTINA VAN SOLLANDER, noch haren zoon PHILIP HANS GEIJKEMA; zullende in het tegenovergestelde, geene betaling daarop geschieden.

Paramaribo den 23 *September* 1831.

Hs. SOLLANDER.

COBA van LABADIE heeft de eer bekend te maken, dat zij haar *HUIS* aan de *Heeren Straat*, op nieuw heeft doen inrigten, tot het verhuren van Kamers met- of zonder kost; zich bijzonder in de gunst van het geëerd publiek aanbevelende, met verzekering van eene allezins civile en honnête bediening.

Paramaribo den 28 *September* 1831.

M. VAN DER EEST

Heeft ontvangen, en biedt te koop: Aardappelen, Delfsche Boter, Z. M. en Kom. Kaas, Ham, Rolpens, Brunswijker Worst, Sauc. de Bologne, ger. Tongen, Bloemkool, Anchovis, Mostord, Augurken, Azijn, Liqueuren, Rodewijn in oxhoofden, Raap- en Patent Olie in pullen en ½ aamen, zijde en katoene Parapluien, zijde mans- jongens- en kinder Hoeden, Schoenen in soorten, garen- en katoenen Sokken, primo qualiteit fles. Kurken enz.; — en in voorraad: witte- en cognac Brandewijn, Jenever, Rijn- en Madera wijn, Seltserwater, en vele andere goederen meer.

Mengelwerk.

GEDACHTEN VAN DEN HEER *DE PRADT*, OVER HET VERLANGEN DER BELGIERS NAAR EENE VEREENIGING MET FRANKRIJK.

Wat toch is de grondslag van dit verlangen? Is het liefde, sijmpathie der beide volken? Of is het een deels nationaal, deels staatkundig belang? Volken, zoo wel als individus, rigten zich in hunne zaken het liefst naar hun belang; eene Platonische liefde bestaat niet meer. Wanneer men dus ziet dat eene natie het zoo gewigtig besluit neemt, zich met eene andere natie zamen te smelten, die haar in roem, omvang, rijkdom en andere voordeelen zoo ver te boven gaat, dan moet men juist om dit gewigt, tot de ware bron, waaruit dit voornemen ontstaan is terug pogen te gaan. Het begin eener omwenteling is het wezenlijkste niet; men moet ook hare gevolgen bedenken. Zij vormt den overgang uit een toestand in een' anderen, en het komt er nu op aan, op dat gene acht te geven, wat in dezen nieuwen toestand te vinden is.. Belgie heeft zich in eene omwenteling gestort, maar het moet er zich ook weder uit redden; het heeft met Holland gebroken, in de vereeniging was het niet zeer sterk; na de afscheiding is het zeer zwak; het had een bepaald opperhoofd; thans zoekt het er een; het had zijn aandeel aan den Hollandschen koloniaalhandel: het heeft dien verloren; het had den uitvoer naar Holland: hij is afgesneden. Tusschen drie douanen-linien ingesloten, zonder zeehandel, gevoelt Belgie thans reeds het aannaderen eener kommervolle toekomst.

Het land heeft de dringenste, wezenlijkste handelsbehoefte. Het continentaal stelsel, hetwelk de industrie naar het vaste land verplaatst heeft, heeft Belgie met fabrieken bezaaid; geheel Vlaanderen is met spinnerijen bedekt, die met de onzen in Normandije in den Elsas, te St. Quentin en elders wedijveren; Verviers en het land van Limburg strijden met onze lakenfabrijken van Louviers, Sedan en Carcassonne, om den voorrang; de stoffen zijn ligt, glanzig en niet zoo duur als de Fransche producten; hetzelfde geldt van het ijzer en leder, hetwelk Luik en Luxemburg in overvloed leveren; de Belgische bieren, linnens, het vee, enz. zijn beter dan de voordeeligste artikelen in Frankrijk. Wat de geheele geschilvraag beslist is dit: Frankrijk heeft eene markt van 32 millioen. Belgie slechts eene markt van 3 millioen menschen: in deze getallen is geene verhouding; wanneer derhalve eenige politieken of eerzuchtigen van eene liefde tot Belgie droomen, dat stoot toch Frankrijk dit land van al zijne manufacturen, van zijne kolemijnen, van de voorregten zijns akkerbouws terug. Dwaasheid is het aan de liefde der Belgiers te gelooven; onze markten beoogen zij. Maar zij mogen ons beminnen of niet, wat kunnen zij van ons aannemen? — Wij hebben hun niets aan te bieden dan wijn en modeartikelen, en dezen zullen zij daarom niet meer of niet minder verbruiken.

In 1792 rukten wij Belgie in, toen wij in 1793 het wederom verlieten, trok het waarlijk geen rouwgewaad aan. Van 1794 tot 1814 hebben wij Belgie bezeten; het heeft het juk gedragen, maar toen het brak geene spoor van droefheid getoond. Lieden, die door hunne verbeelding weggesleept, behagen scheppen in romans en tafereelen, moet men laten begaan. De Waarheid is dat Belgie ons niet meer beminde dan Duitschland en Spanje; Belgie zeide tegen Frankrijk: Neem uwe slagboomen weg, anders moet ik bij mijne te enge ruimte in onvruchtbaren overvloed omkomen; maar dit heet eigenlijk niet anders dan: Verniel uwe werkplaatsen en uwen landbouw, opdat ik in bloei kome.— Thans zegt Belgie: Ik moet sterk zijn, om gelukkig te worden, en gelukkig zijn opdat ik en Europa de vruchten plukken van mijne omwenteling. Toegestaan; maar het moest er niet nog bijvoegen: Ik moet al wat mij gelegen komt van Holland losscheuren. Of heeft Holland ook geen regt om sterk en gelukkig te zijn? zou het ook zijn welzijn aan het welzijn van Belgie moeten opofferen?

Toen Rusland, Frankrijk, Oostenrijk en Engeland zich tot groote Mogendheden gevestigd hadden; moest het in het belang van Europa liggen, den Mogendheden van den tweeden rang meer vastigheid te geven; daarom bekwam Pruissen de Rijnprovincien; Sardinie, Genua; en Zweden, Noorwegen; om dezelfde reden werd Belgie aan Holland toegevoegd. De afscheiding verzwakt en schokt alzoo het Europesche stelsel, want het alleenstaande Belgie behoort tot geheel geen stelsel. Een Belgische Koning geeft der koninklijke waardigheid geen' glans; want wat is een Koning zonder scepter en zwaard? (*Overgen.*)

ZELFSBEHOUD UIT EENS ANDERS ONVOORZIGTIGHEID.

(*Eene ware* Anecdote.)

Eene *Engelsche* Postkoets, naar gewoonte met menschen opgevuld, was op den weg naar *Jork*. Het gesprek onder de Reizigers liep, meerendeels, over struikroovers, en over de beste wijze, om zich voor die boeven te beveiligen. Ieder beroemde zich, in 't bezit te zijn van eenige behoedmiddelen, doch welken men niet noemde. Één jong aardig Meisje was de gulste en openhartigste van allen.

»Ik draag," zeide zij, »mijn geheel vermogen, in een Bankbriefje van tweehonderd Pond bestaande, bij mij; dit is ook wel zeker bewaard, want ik heb het in mijn schoen tusschen mijn kous en bloote voet geborgen, en de roovers moesten met den duivel zelven omgaan, als zij het daar zogten."

Zij had dit naauwlijks gezegd, of er verschenen werkelijk struikroovers, die den verdrukten Reizigers hunne beursen afvorderden. De roovers waren zeer te onvreden met de geringe waarde, welke zij in dezelven vonden, en bedreigden het geheele gezelschap met het naauwkeurig doorzoeken van alle hunne bagaadje; wanneer zij niet, oogenblikkijk, ten minsten eene som van honderd Ponden, daarbij verschaften.

»Die kunnen de Heeren ligt vinden; »schreeuwde een oud Man van agter uit de Koets, zelfs nog wel eens zooveel, indien zij die gindsche Juffer haar schoen en kous doen uittrekken." De raad werd gevolgd, en het arme Meisje ontving wegens hare nette voetjes een paar half spottende complimenten, welken zij maar al te duur met haar Bankbriefje betaalen moest: de roovers bedankten voor den gevonden schat en den gegeven raad, wenschten den reisigers eene gelukkige reis, en gingen hunnen weg.

Naauwlijks waren de roovers buiten het gezigt, als de ontsteldnis der reisigers in woede verkeerde. Men kan met geene woorden beschrijven de droefheid van het ongelukkige Meisje, en den toorn, waarmede het gansche gezelschap op den ouden verraader losging; men schold hem voor een booswigt, voor een heeler van gestolen goederen, voor een' ouden medestander der roovers; men dreigde hem met slagen; men wilde hem uit het rijtuig zetten, en hem geregtlijk aanklagen; in 't kort, hij moest alles hooren, wat de gramschap kon voor den dag brengen. Hij hoorde, ook, dit alles, zeer gelaten, aan; terwijl hij zich maar ééne keer ontschuldigde, daarmede, dat men zichzelven de naaste is; en toen de reiskoets ter plaatse zijner bestemming was aangekomen, verdween hij, geheel onverwacht, eer men iets tegen hem kon ondernemen.

Het arme ongelukkige Meisje had, zoo als te denken is, eenen zeer trustloozen nacht; maar, hoe onbeschrijflijk was hare verwondering, toen zij, des morgens nog zeer vroeg, den volgenden brief ontving..

»Hier, lieve Juffer! zendt U de man, dien Gij gister reden' hadt, met zooveel afgrijzen te beschouwen, het voor hem uitgeschoten geld terug, benevens eene dergelijke som voor interest, en eene hairspeld, ten minsten van gelijke waarde. Dit alles zal, hoope ik, toereikend zijn, om uw geleden verdriet te verzagten, terwijl eenige weinige woorden mijn gehouden gedrag ten uwen aanzien zullen ophelderen.

Ik ben een man, die, na een verblijf van tien jaren, uit de *Indiën* terugkeerde. Ik had gister voor dertigduizend Pond aan Wisselbrieven in mijn zak, en die hield ik verloren, toen de kaarigheid onzer Reisgenooten het bij de roovers tot een doorzoeken wilde laten komen. Ik kon onmooglijk verlangen, vooral met ledige handen, naar de *Indiën* terugtekeeren: dies zult Gij mij wel willen verschoonen, dat ik van uwe openhartigheid gebruik maakte, en liever eene matige som, ofschoon die mij niet toebehoorde, wilde opofferen, dan al het mijne verliezen. Ik ben daarvoor, ongeacht dit tegenwoordige klein geschenk, ten allen tijde bereid, om U te dienen." (*Overgenomen.*)

DIKWERF ONTMOETEN WIJ IN DEN UITERSTEN NOOD. EEN VRIEND EN HELPER.

(*Anecdote.*)

De gereformeerde Predikant K., te Manheim, werd eens bij eenen kranken geroepen, die met de dringenste armoede te kampen had, en bij wien alle, voor den mensch mooglijke, rampen en ellende, zich schenen vereenigd te hebben. Koude, naaktheid, honger en de hevigste smarten, folterden hem ten gelijke tijde. De gevoelige Geestelijke werd op dit gezigt, zoo getroffen, dat hij zijne tranen niet konde weerhouden. Hij sprak den lijdenden wel troost, en vertrouwen op Gods Voorzienigheid in; maar helpen konde hij niet, en verliet, met schreijende oogen, dit tooneel der menschelijke ellende.

Op weg, zich aan de treurigste voorstellingen overgevende, ontmoette hij den menschlievenden Roomschgezinden Heer VAN LAMEZA, die zijn aanzienlijk vermogen, voor het grootste gedeelte, ter verligtinge van den nood, en de smart zijner lijdende medemenschen, besteedde. Deze las de zwaarmoedigste gepeinsen, op het gelaat van den Prediker. Hij vernam naar de oorzaak van deszelfs verdriet; en menschenliefde verdubbelde zijne schreden naar de' wooning des ellendigen. Hij kwam, zag den nood, en bragt hulp aan. Hij liet de legerstede zuiveren, zorgde voor voedsel en artsenijen, en kocht bij een' Jood, voor zes Louis d'Or, een bed en meubilen. De Jood, dezelven in de hut des ellendigen brengende, werd, door dit treurige tooneel, zoo getroffen, dat hij drie der ontvangen Louis d'Or in de hand des kranken drukte, met deze woorden: »hier, Vriend! verligt uwe ellende met deze gift!" Zijn deze daaden van eenen Gereformeerden, Roomschen en eenen Jood niet een voorsmaak van de godsdienstvereeniging, zooals die in den hemel zal zijn, en op de aarde behoorde te wezen?

(*Overgenomen.*)

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT.